

Ψάξε

την πραγματική

ουσία

Πες όχι

σε όλα

τα ναρκωτικά

**Επιτροπή κατά των
ναρκωτικών του ΚΣ της**

KNE

web: www.kne.gr // e-mail: kne@kne.gr

...τίποτα πιο ωραίο, τίποτα πιο αληθινό απ' τη ζωή δεν είναι...

Ναζίμ Χικμέτ

Χαρά, λύπη, φόβος, αγάπη, θυμός, ελπίδα...

Θέλουμε καθαρό μυαλό για να μπορούμε να νιώθουμε τα όμορφα, για να ζούμε και να μαθαίνουμε, για να διδασκόμαστε από τη ζωή και όσα μας επιφυλάσσει, ακόμα και από τις δυσκολίες της, για να προχωράμε...

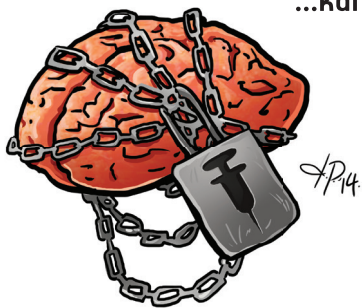
.....

Θέλουμε καθαρή σκέψη για να αναζητάμε την αλήθεια, για να κοιτάμε τον κόσμο και τη ζωή κατάματα, για να βιώνουμε όσο πιο δυνατά μπορούμε την ευτυχία και να αντιμετωπίζουμε όσο πιο αποφασιστικά μπορούμε τα εμπόδια που θα βρούμε μπροστά μας...

.....

Οι συναρπαστικές στιγμές και οι πραγματικές συγκινήσεις κρύβονται μέσα στην ίδια τη ζωή. Στη θέληση και στη δύναμή μας να φτιάξουμε έναν κόσμο πραγματικά ελεύθερο, έναν κόσμο γεμάτο ελπίδα!

Τα ναρκωτικά είναι στο μυαλό καταστολή...

...και έχουν διπλό στόχο!

Χρησιμοποιούνται για να ναρκώνουν τη σκέψη, για να στέλνουν στο περιθώριο ένα μέρος της νεολαίας που κάνει χρήση. Γιατί όσο βλέπει κανείς την πραγματικότητα με "θολωμένο μυαλό", δεν μπορεί να βρει τους λόγους και τους τρόπους για να την αλλιάξει.

Αξιοποιούνται για να συνηθίζουν και να υποτάσσονται οι νέοι σε όλα εκείνα που τα ναρκωτικά συμβολίζουν: την παθητική στάση σε κάθε ατομικό ή συλλογικό πρόβλημα, την κοινωνική αποξένωση, την έλλειψη απαιτήσεων από τους γύρω τους και από τη ζωή τους.

Ο συμβιβασμός με τα ναρκωτικά είναι συμβιβασμός με τις αιτίες που οδηγούν στη χρήση και την εξάρτηση, αιτίες βαθιά δεμένες με το σάπιο εκμεταλλευτικό σύστημα, τον καπιταλισμό.

Λέμε όχι σε όλα τα ναρκωτικά!

Στόχος μας είναι η ζωή που μας αξίζει! Δεν βάζουμε τη ζωή μας στο στόχαστρο, δεν θέλουμε το μυαλό μας ναρκωμένο. Θέλουμε ελεύθερη σκέψη και συνειδητή δράση!

«Ουσιαστικά εγώ μπήκα στο τριπάκι πιο πολύ με την παρέα μου. Κάνανε κάτι φίλοι μου και είπα να δοκιμάσω. Είχα στο μυαλό μου ότι εντάξει, τσιγάρο είναι, αντί να πιω μια μπύρα θα πιω αυτό και θα γίνω... Αρχίσαμε να θέλουμε και κάτι άλλο, πιο δυνατό. Όλο αυτό με έκανε να ξεκόβω σιγά σιγά από φίλους και οι παρέες μου πλέον να περιστρέφονται γύρω από αυτό. Και χωρίς να κάνουμε καθημερινή χρήση το μυαλό και η διασκέδασή μας ήταν βασισμένη σε αυτό.»

Πρώην χρήστης

Από τους νέους που δοκιμάζουν ναρκωτικά δεν οδηγούνται όλοι στην εξάρτηση. Η προσωπικότητα, οι όροι ζωής, το περιβάλλον του ατόμου, η εύκολη ή δύσκολη πρόσβαση σε ουσίες, οι εμπειρίες του παίζουν σημαντικό ρόλο στο αν η δοκιμή θα μετατραπεί σε περιστασιακή χρήση, έπειτα σε πιο συστηματική και τελικά σε εξάρτηση. Όλοι όμως οι εξαρτημένοι ξεκίνησαν από μία δοκιμή.

Η εξάρτηση αρχίζει να εμφανίζεται από τη στιγμή που κάποιος αναζητά, επιθυμεί έντονα μία ουσία. Ο εξαρτημένος χάνει σταδιακά το ενδιαφέρον του για τη ζωή, για τις δραστηριότητες και τις σχέσεις που τον κάλυπταν στο παρελθόν. Όλη η ζωή του περιστρέφεται γύρω από την ουσία.

Κι αν κάποιος κάνει χρήση μια στο τόσο;

Η χρήση ναρκωτικών, ακόμα και η περιστασιακή, διαμορφώνει τρόπο σκέψης και τρόπο ζωής. Ο χρήστης συνδέει την ουσία με στιγμές της ζωής του που συνεχώς θα επανέρχονται (χαλάρωση, διαχείριση προβλήματος, διασκέδαση κ.λπ.). Άρα, μαζί με αυτές τις στιγμές επανέρχεται και η χρήση της ουσίας ή τουλάχιστον η επιθυμία για χρήση, ειδικά αν έχει πρόσβαση σε αυτή. Δεν μπορεί λοιπόν κάποιος να πει ότι «το ελέγχει».

Επίσης, λόγω της δράσης τους οι ναρκωτικές ουσίες κάνουν τον οργανισμό να τις συνθηθίζει και να χρειάζεται με τον καιρό να αυξάνει τη δόση για να έχει τα ίδια αποτελέσματα (φαινόμενο ανοχής) ενώ πολλές φορές αναζητά μια διαφορετική ουσία που θα τον κάνει να νιώθει κάτι «καινούριο».

Άλλωστε, δεν είναι λίγες οι φορές που η μοναδική δοκιμή μιας ουσίας είχε μοιραίο αποτέλεσμα για τον χρήστη π.χ. τροχαίο, αυτοκαταστροφική συμπεριφορά κ.λπ.

Ναρκωτικά υπήρχαν πάντα;

Ο άνθρωπος ανακάλυψε τυχαία ναρκωτικές ουσίες που περιέχουν κάποια φυτά, ως φυσική "προστασία" για να μην τρώγονται από τα ζώα.

Στην αρχαιότητα γινόταν πολύ περιορισμένη χρήση σε τελετές ενηλικίωσης, ένταξης σε φυλή κ.λπ. από ολόκληρη την κοινότητα, ήταν μέρος των συνηθειών της κοινωνίας. Η χρήση τότε είχε το χαρακτήρα της ένταξης σε έναν κοινωνικό σκοπό, με στόχο να μείνει αξέχαστη στο άτομο μια στιγμή που δεν θα επανερχόταν ποτέ στη ζωή του. Η χρήση ουσιών σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή απαγορευόταν.

Σε πιο τακτική βάση η χρήση ουσιών δεν αφορούσε το σύνολο της φυλής, αλλά τους πνευματικούς ηγέτες π.χ. μάντεις, ιερείς κ.λπ. που πίστευαν ότι θα τους δώσουν περισσότερες ικανότητες. Αυτό δείχνει την ανωριμότητα στη συλλογική σκέψη της τότε κοινωνίας, που από τη μία δε γνώριζε τίποτα για τις επιπτώσεις των ναρκωτικών και από την άλλη δεν είχε ακόμα τα εφόδια να εξηγήσει μια σειρά από φαινόμενα, όπως η βροχή, οι σεισμοί κ.λπ. και έδινε στα πάντα μεταφυσικές, θεικές ιδιότητες. Ήταν λοιπόν επόμενο, λογικό, να αντιμετωπίζει και τον άνθρωπο σαν κάτι που μπορεί να αποκτήσει χαρακτηριστικά "θεού", με μια απλή ουσία που δημιουργεί παρενέργειες.

Η χρήση ουσιών στην αρχαιότητα δεν έχει καμία σχέση με τη χρήση στη σημερινή κοινωνία

Με τη χρήση ουσιών σήμερα ο νέος προσπαθεί να βιώσει αισθήματα που νιώθει ότι οι κοινωνικές του σχέσεις δεν του προσφέρουν. Προσπαθεί να ξεφύγει από μια πραγματικότητα που δεν αντέχει και όχι να ενταχθεί σε αυτήν.

Απομονώνεται ακόμα και αν βρίσκεται σε παρέα που κάνουν όλοι μαζί χρήση. Την παρέα δεν την ενώνει η επαφή, η αλληλεπίδραση. Η ουσία μπαίνει ανάμεσά τους. Ο καθένας κλείνεται στον εαυτό του και σε όσα νιώθει εκείνη τη στιγμή. Οι κοινωνικοί δεσμοί διαλύονται αντί να δυναμώνουν.

.....

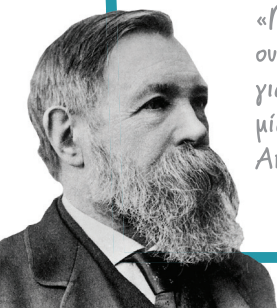
«Ένιωθα μέρα με την μέρα ότι θουλιάζω σε έναν θάλατο. Ένιωθα τόσο μόνη, που ακόμη και με δέκα άτομα να ήμουν, ήταν λες και ήμουν μόνη μου. Δεν είχα φίλους, το μόνο που είχα ήταν κάποια άτομα που απλά θα καθόμασταν. Ο καθένας θα ήταν στον κόσμο του. Υπήρχαν και φορές που μπορεί να μη μιλούσαμε καθόλου και απλά να περνούσε έτσι η ώρα.»

Πρώην χρήστρια

Πότε εξαπλώθηκαν τα ναρκωτικά;

Τον 19^ο αιώνα, την περίοδο της βιομηχανικής επανάστασης, στην ανάπτυξη δηλαδή του καπιταλισμού, άρχισε η εμφάνιση των πρώτων τεράστιων βιομηχανικών μονάδων και ο ανταγωνισμός μεταξύ των καπιταλιστών της εποχής. Οι συνθήκες ζωής για τα νεοδημιουργηθέντα προλεταριακά στρώματα ήταν δραματικές.

Τότε εμφανίστηκε η μαζική παραγωγή ναρκωτικών και η εξάρτηση από αυτά. Στη μαζική παραγωγή ναρκωτικών συντέλεσε η ανάπτυξη της βιομηχανίας και η ανάπτυξη της επιστήμης (π.χ. χημείας). Αφεντικά προμήθευαν τους εργάτες ναρκωτικά -ως τονωτικά- για να αντέξουν τις συνθήκες 18ωρης εργασίας και για να μη νιώθουν πείνα. Μανάδες έδιναν λάβδανο (όπιο) στα μωρά τους ώστε να κοιμούνται τις ώρες που εκείνες δούλευαν στα εργοστάσια.

«Μικρά παιδιά ακόμα και 5 χρονών εξαναγκάζονται να δουλεύουν στα εργοστάσια... κάτω από άθλιες συνθήκες... Οι "λύσεις" για τους καταπιεσμένους προλετάρους ήταν μονάχα δύο: από τη μία η παραίτηση, η υποταγή, ο αλκοολισμός, τα ναρκωτικά ... Από την άλλη η Αντίσταση, η Εξέγερση και η Αξιοπρέπεια...»

Φ. Ένγκελς, «Η κατάσταση της εργατικής τάξης στην Αγγλία»

Το κυνήγι του κέρδους των φαρμακοβιομηχανιών οδήγησε στην παραγωγή νέων ναρκωτικών ουσιών:

- Το 1859 παράγεται η κοκαΐνη που χρησιμοποιήθηκε ιατρικά σαν τονωτικό. Παράλληλα χρησιμοποιήθηκε σε προϊόντα καθημερινής χρήσης (κρασιά, αναψυκτικά) για να γίνουν πιο ελκυστικά και ανταγωνιστικά.
- Το 1898 η Bayer παράγει την ηρωίνη για την αντιμετώπιση εξάρτησης από τη μορφίνη. Διαφημίστηκε και αξιοποιήθηκε ευρέως σαν φάρμακο.

Ήξερες ότι ??

- Από το 1839 έως το 1860 διεξήχθησαν οι «Πόλεμοι του Οπίου» ανάμεσα σε Αγγλία και Κίνα για τον έλεγχο των αγορών ναρκωτικών;
- Την περίοδο του Αμερικάνικου Εμφύλιου (1861-1865) περισσότεροι από 400.000 στρατιώτες εθίστηκαν στη μορφίνη, καθώς την χρησιμοποιούσαν για να αντέξουν τις συνθήκες του πολέμου; Το φαινόμενο έμεινε γνωστό ως "η ασθένεια του στρατιώτη". Αυτό το φαινόμενο το συναντάμε ξανά στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με τη χρήση petrinin από το Γ' Ράιχ, αλλά και στις μέρες μας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους στη Μέση Ανατολή με τα λεγόμενα "χάπια των τζιχαντιστών" (Captagon).

Ο καπιταλισμός, το σύστημα που...

...στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

...μοιράζει σε εμάς και τις οικογένειές μας φτώχεια, ανεργία, αβεβαιότητα για το παρόν και το μέλλον και στους λίγους εξασφαλίζει χλιδατή ζωή.

...γεννά την αδικία που ζούμε και βλέπουμε γύρω μας, τους πολέμους που σφαγιάζουν λαούς για τα συμφέροντα και τους τσακωμούς των εκμεταλλευτών.

...θρέφει τον φασισμό και το ρατσιστικό δηλητήριο.

...τσακίζει τα δικαιώματα και τις ανάγκες μας στον πολιτισμό, τον αθλητισμό, τη ζωή συνολικά.

...έχει κάνει την μόρφωση εμπόρευμα και την εκπαίδευση ένα ακριβοπληρωμένο τρεχαλητό από το σπίτι, στο σχολείο και μετά στο φροντιστήριο, χωρίς ουσιαστικό ελεύθερο χρόνο παρά μόνο για ελάχιστα και αυτό αν το σηκώνει η τσέπη των γονιών μας.

...είναι το ίδιο που προβάλλει τη ναρκωκουλτούρα και προσφέρει απλόχερα τα ναρκωτικά

- Τα κέρδη από το παγκόσμιο εμπόριο ναρκωτικών ξεπερνούν τα 570 δισ. δολάρια τον χρόνο.
- Στην Ευρώπη εντοπίστηκαν πάνω από 620 νέες ψυχοδραστικές ουσίες μέχρι το 2016 (ΟΗΕ¹, 2017).
- Το 2017 το μέγεθος της παράνομης οικονομίας των οπιούχων στο Αφγανιστάν ξεπέρασε αυτό των νόμιμων εξαγωγών της χώρας σε αγαθά και υπηρεσίες (ΟΗΕ, 2018).

«Η φτώχεια, η πείνα, η οικονομική ανισότητα, ο κοινωνικός αποκλεισμός, η αποστέρωση, η μετανάστευση, η υποχρεωτική εκτόπιση, οι περιορισμένες δυνατότητες πρόσβασης στην εκπαίδευση και την εργασία, η έκθεση στη βία, είναι κρίσιμοι παράγοντες που οδηγούν στη χρήση ναρκωτικών.»

ΟΗΕ, 2015

1/2
χρήστες
είναι άνεργος

1/3
εξαρτημένους δέκοψε
το σχολείο σε ηλικία 15 ετών

Πηγή: Απολογισμός ΚΕΘΕΑ, 2017

Τα ναρκωτικά σημαίνουν διπλό κέρδος για τους καπιταλιστές

- Αμύθητα ποσά στις τσέπες τους, είτε διακινούνται παράνομα είτε νόμιμα από τις εταιρείες και τα κράτη τους.
- Χειραγώγηση και πρόληψη των παικτών αντιστάσεων όταν οι συνθήκες επιβάλλουν ξεσηκωμό!

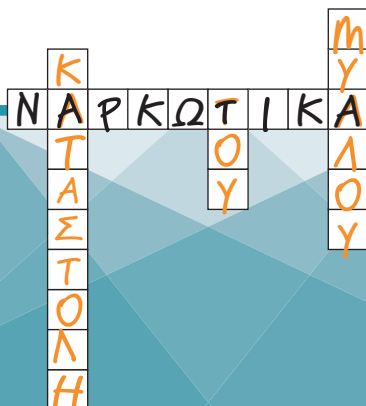

Τσεκάρé το...

- Στην Ολλανδία η αποποινικοποίηση της κάνναβης ψηφίστηκε σε περίοδο μαζικών αντιπολεμικών διαδηλώσεων τη δεκαετία του 1970.
- Το 2002 στην Πορτογαλία, όταν τα πρώτα σημάδια της καπιταλιστικής κρίσης άρχισαν να γίνονται αισθητά με την αύξηση της ανεργίας στις νέες ηλικίες, αποποινικοποιήθηκε η κάνναβη!
- Ηρωίνη και χασίς έπαιρναν οι στρατιώτες στο Βιετνάμ για να αντέξουν. Παράλληλα, οι διαδηλώσεις ενάντια στον πόλεμο πίσω στην Αμερική μετατράπηκαν, και με τη διάδοση της μαριχουάνας, στο "κίνημα των χίπις".

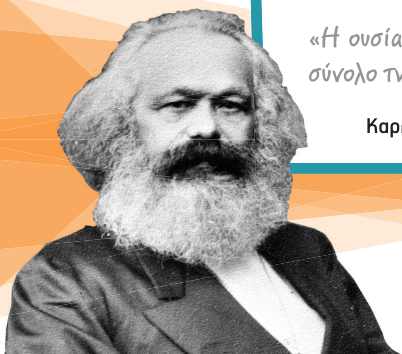

- Στον πόλεμο του Αφγανιστάν το 2001 οι μόνες περιοχές που δεν βομβάρδισε το ΝΑΤΟ ήταν εκεί όπου βρίσκονταν οι φυτείες οπίου; Μετά από 7 χρόνια κατοχής της χώρας από τους Αμερικανούς η παραγωγή αυξήθηκε κατά 4.511%! Σήμερα το Αφγανιστάν είναι η πρώτη χώρα σε παραγωγή ηρωίνης παγκοσμίως.
- Στην Αργεντινή την περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης το 2001, εμφανίστηκε στις πιάτσες ένα πολύ φτηνό ναρκωτικό, το «πάκο» ή αλλιώς «ο εξοθοθρευτής των φτωχών», με συστατικά από υγρά μπαταρίας μέχρι ποτιστικό φάρμακο. Η κατάσταση ξέφυγε τόσο που ο Διευθυντής Κοινωνικής Βοήθειας κατά των Εθισμών του Μπουένος Άιρες (Βάλδο Φερράρι) με κυνικότητα δήλωσε: *«Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι έπρεπε να εξοθοθρευτεί μια ολόκληρη γενιά. Έπρεπε να εξοθοθρευτεί μια γενιά εφήβων και νέων που δεν θα είχε δουλειά, δεν θα είχε θέση στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, δεν θα είχε δυνατότητες να ενταχθεί με κανέναν τρόπο με τον οποίο οι γενιές καταλαμβάνουν τον χώρο τους στην κοινωνία. Και επιπλέον, δεν έπρεπε να είναι παρούσες για να αντιμετωπίσουν και να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους, απέναντι σ' αυτές τις πολιτικές εξουσίες».*
- Παρόμοια κατάσταση δημιουργήθηκε και στην Ελλάδα στις αρχές της καπιταλιστικής κρίσης με το «σίσα», που έγινε γνωστό με το όνομα «η κόκα των φτωχών». Λόγω της χαμηλής του τιμής η χρήση του αυξανόταν με μεγάλους ρυθμούς ενώ παράλληλα έπεφτε συνεχώς η ηλικία των χρηστών.

Η εξάρτηση ως κοινωνικό φαινόμενο έχει τη ρίζα της στο ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα

Ο άνθρωπος είναι κοινωνικό ον, δε μπορεί να επιβιώσει αν δε λειτουργεί στα πλαίσια μιας κοινωνίας. Ότι έχει δημιουργηθεί μέχρι σήμερα στηρίζεται στην εργασία. Μέσω της δραστηριότητας, της εργασίας, ο άνθρωπος συνδέεται με τη φύση, την επεξεργάζεται και τη διαμορφώνει για να καλύψει τις ανάγκες του, εξελίσσεται και ο ίδιος. Χωρίς την καταλυτική δράση της εργασίας ο άνθρωπος δεν θα μπορούσε ποτέ να υψωθεί πάνω από το ζώο και να ξεχωρίσει σαν το μοναδικό ον της φύσης που έχει συνείδηση.

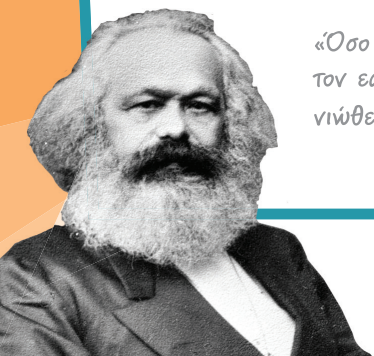

«Η ουσία του ανθρώπου είναι το σύνολο των κοινωνικών του σχέσεων»

Καρλ Μαρξ, Θέσεις για τον Φόιερμπαχ

Ο άνθρωπος όμως δεν εργάζεται ούτε παράγει απομονωμένος. Η διαδικασία της παραγωγής δημιουργεί σχέσεις όχι μόνο ανάμεσα στον ξεχωριστό άνθρωπο και την φύση αλλά και μεταξύ των ίδιων των ανθρώπων. Σ' αυτό συντελεί ο κοινωνικός χαρακτήρας της εργασίας. Η δραστηριότητα και οι σχέσεις που αναπτύσσει ο άνθρωπος με τα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας αποτελούν τα καθοριστικά στοιχεία για τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του.

Στην καπιταλιστική κοινωνία όμως, η εργασία του ανθρώπου δεν αξιοποιείται για να καλυφθούν άμεσα οι κοινωνικές ανάγκες. Οι εργαζόμενοι, και πολύ περισσότερο οι άνεργοι, χάνουν την αίσθηση της κοινωνικής προσφοράς, δε νιώθουν πως ανήκουν σε ένα κοινωνικό σύνολο. Ακόμα και τα στοιχειώδη αγαθά, π.χ. στέγη, υγεία κ.λπ. μετατρέπονται σε εμπορεύματα. Τα πάντα πουλιούνται και αγοράζονται, αρκεί να φέρνουν κέρδη στους καπιταλιστές.

«Όσο περισσότερο δουλεύει ο εργάτης, αντί να βρίσκει τον εαυτό του μέσα από την εργασία, τόσο πιο ξένος νιώθει απέναντι σε όσα δημιουργεί.»

Καρλ Μαρξ, Οικονομικά και φιλοσοφικά χειρόγραφα

Οι εργαζόμενοι δουλεύουν και παράγουν τα πάντα, όμως τίποτα δεν τους ανήκει. Ο καθένας προσπαθεί να καλύψει ατομικά τις ανάγκες του μέσα από εμπορεύματα, που πολλές φορές δεν είναι σε θέση να αγοράσει. Κι ενώ οι εργαζόμενοι είναι αυτοί που διαμορφώνουν την πραγματικότητα, τελικά δε συνδέονται μαζί της ολοκληρωτικά. Χρειάζεται να μεσολαβεί ένα εμπόρευμα. Όσο η σχέση με την πραγματικότητα αδυνατίζει, είναι εύκολο να έρθει κάτι να την υποκαταστήσει.

Οι εκμεταλλευτικές σχέσεις της καπιταλιστικής κοινωνίας οδηγούν τον άνθρωπο να αντιλαμβάνεται το ατομικό του συμφέρον αποκομμένο από το κοινωνικό και να δρα ανταγωνιστικά με τους άλλους. Η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, μεταφέρεται στις διαπροσωπικές σχέσεις, που γίνονται όλο και πιο ατομικιστικές.

Η εξάρτηση από τα ναρκωτικά είναι ένα σύνθετο **κοινωνικό φαινόμενο**

Καθορίζεται από πολλούς παράγοντες (ιστορικούς, κοινωνικούς, οικονομικούς, ψυχολογικούς κ.λπ.) Είναι δηλαδή, ένα πολυπαραγοντικό φαινόμενο που έχει τις ρίζες του στην καπιταλιστική κοινωνία.

Η σημερινή **κοινωνικοπολιτιστική στιγμή** είναι η **καπιταλιστική κοινωνία** που...

- Στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.
- Η παραγωγή έχει σαν κίνητρο το κέρδος και η εργασία έχει χάσει το περιεχόμενο της κοινωνικής προσφοράς.
- Ο αθλητισμός, η ψυχαγωγία γίνονται πανάκριβα εμπορεύματα και αντικαθίστανται από απλές μορφές εκτόνωσης.
- Η παιδεία διαχωρίζει τους μαθητές σε καλούς και κακούς, σπρώχνει στην παπαγαλία αντί για τη μάθηση.
- Οι αξίες της συλλογικότητας δίνουν τη θέση τους στο «ο θάνατός σου η ζωή μου», στο κλείσιμο στον εαυτό μας.
- Η οικογένεια, χάνει τους δεσμούς της από την ανυπαρξία ελεύθερου ποιοτικού χρόνου και οργάνωσης της ζωής των μελών της.

Εδώ διαμορφώνονται κάποιες προσωπικότητες ευάλωτες, αδύναμες, δίχως χώρο ελευθερίας, που νιώθουν μοναξιά, κενό, ανασφάλεια, που τα όνειρά τους συντρίβονται από την ανυπαρξία επιλογών.

Το ίδιο σύστημα παράγει, διαφημίζει και προσφέρει απλόχερα ναρκωτικές ουσίες.

Η εξάρτηση δεν είναι κάποια αρρώστια ή ατομικό πρόβλημα

Κανείς δε γεννιέται με αυτή, ούτε την προκαλεί μόνος του στον εαυτό του. Η εξάρτηση είναι κοινωνικό φαινόμενο και εκφράζει την τεράστια δυσφορία του σύγχρονου ανθρώπου, που είναι υποχρεωμένος να ζει μέσα σε συνθήκες κοινωνικής και πολιτιστικής παρακμής, δυσφορία που εκφράζεται με αυτοκαταστροφικό τρόπο. Ο ψυχικός πόνος και ο θυμός που νιώθει ένας νέος για την κοινωνική αδικία αν δε βρει τρόπο να εκφραστεί "προς τα έξω", απέναντι στο καπιταλιστικό σύστημα, θα στραφεί στον ίδιο του τον εαυτό. Ο νέος σπρώχνεται στην χρήση ουσιών από μία κοινωνία που τον καταπιέζει. Η τοξικοεξάρτηση είναι ακραία μορφή αλλοτρίωσης γιατί ο άνθρωπος χάνει την ίδια την ουσία του ως κοινωνικό όν.

Κι όσοι ξεκίνησαν από την παρέα ή για «μαγκιά»;

Η περιέργεια, η μίμηση, η «μαγκιά» μπορεί να οδηγήσουν κάποιον στο να δοκιμάσει μία ουσία, δεν εξηγούν όμως γιατί συνεχίζει τη χρήση ή φτάνει στην εξάρτηση.

Η περιέργεια εξαντλείται σε μία δοκιμή. Περιέργεια άλλωστε, σημαίνει πως έχω μια μικρή κοινωνική πείρα, έχω ήδη ακούσει λίγα πράγματα και προσπαθώ να ανακαλύψω αν ισχύουν. Και αυτό που ακούει ένας νέος για τα ναρκωτικά είναι πως «θα γίνει», «θα την ακούσει» κ.λπ.

Μίμηση και μαγκιά σημαίνει πως θέλω να ταυτιστώ με έναν ρόλο διαφορετικό, γιατί δε μου αρέσει ο εαυτός μου, η ζωή μου τώρα. Όσο η ουσιαστική ανάγκη που έχει ένας νέος να ανήκει σε μία ομάδα πνίγεται από σχέσεις όπου κυριαρχεί το ατομικό συμφέρον, τόσο ενισχύεται η αίσθηση απλά να ξεχωρίσει με κάθε τρόπο, μέσο και κόστος.

.....

«Στην αρχή το έκανα για μαγκιά. Να φανώ πιο ψαγμένος, πιο άνετος, ότι δε φοβάμαι μήπως με πιάσουν, αν θα το μάθουν οι γονείς μου κ.λπ. Μηπκά σε παρέες διαφορετικές. Πέρασε πολύς καιρός που έπινα ενώ είχα γίνει «μάγκας» και συνέχιζα. Τότε κατάλαβα ότι άλλο μου έφταιγε. Κάτι μου έλειπε, κάτι έψακνα να βρω. Και όσο έπινα τόσο δεν το 'βρισκα.

Πρώην χρήστης

Αιτία τόσο της χρήσης όσο και της εξάρτησης είναι η «φυγή»

Ο χρήστης προσπαθεί να ξεφύγει από τον πραγματικό χώρο και χρόνο, κλείνει τα μάτια σε ό,τι τον βαραίνει, κατασκευάζει συνθήκες που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα για να μπορέσει να την αντέξει.

Μέσα από τα ναρκωτικά αναζητά μια «μαγική δύναμη» που θα του δίνει την ψευδαίσθηση της παντοδυναμίας, της επικοινωνίας, της κάλυψης εσωτερικών κενών. Κάτι που θα μικραίνει τον φόβο, την απουσία νοήματος, την ανασφάλεια, κάτι που θα του δίνει μια θέση έστω και σε μια περιθωριακή ομάδα. Για να νιώσει ότι «είναι κάτι», αφού ο καπιταλισμός του στερεί τον κοινωνικό του ρόλο και ταυτόχρονα τον οδηγεί σε μια μάταιη ατομική αναζήτηση.

.....

«Ξεκινάς τη χρήση γιατί νομίζεις ότι έτσι θα γίνεις κάτι μεγαλύτερο από αυτό που είσαι. Ότι θα νιώσεις κάτι μοναδικό, που θα σε κάνει να ξεχωρίσεις από τους άλλους, ότι θα γεμίσεις. Κυνηγάς τόσο πολύ κάτι άλλο έξω από τον εαυτό σου που τελικά ξεκνάς ποιος είσαι.»

Πρώην χρήστης

Είναι τα ναρκωτικά μια μορφή αντίστασης;

Όλα όσα καταπιέζουν σήμερα έναν νέο είναι δημιουργήματα του καπιταλισμού. Όσο αντιμετωπίζει κανείς αυτό το σύστημα και τις σχέσεις που διαμορφώνει ανάμεσα στους ανθρώπους σαν παντοτινές, χωρίς να βλέπει διέξοδο, θεωρεί πως κάθε κοινωνία σημαίνει καταπίεση. Ο νέος καταλήγει να πιστεύει πως θα είναι ελεύθερος όταν δε θα δεσμεύεται από κανέναν κοινωνικό κανόνα, όταν θα απομακρυνθεί από την πραγματικότητα που δεν του δίνει κανένα νόημα.

Έτσι, η χρήση ναρκωτικών φαίνεται σαν πράξη αντίστασης απέναντι στο αδιέξοδο και την απουσία νοήματος. Στην πραγματικότητα όμως, ο νέος μέσα από τη χρήση καταλήγει πιο μόνος και πιο αδύναμος από πριν. Δε λύνει κανένα πρόβλημα, αντίθετα δυσκολεύει και καταστρέφει τον εαυτό του.

Ο καπιταλισμός διαφημίζει τη χρήση ναρκωτικών

Χρησιμοποιεί όλα τα μέσα που διαθέτει για να τα παρουσιάσει σαν κάτι που «απελευθερώνει» και «ψυχαγωγεί», που «δεν κάνει ζημιά». Για χρόνια αξιοποιεί τον αντιεπιστημονικό διαχωρισμό σε «σκληρά και μαλακά» ναρκωτικά, αθλώνοντας την κάνναβη και άλλες ουσίες. Στόχος είναι να διαμορφωθούν προσωπικότητες που ανέχονται τη χρήση, αλλά και να την υιοθετούν σαν στάση ζωής. Πανάκριβες εκστρατείες, δίκτυα και μηχανισμοί προβάλλουν το πόσο καλό κάνουν τα ναρκωτικά στην υγεία μας και στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς μας!

«Στην πραγματικότητα δεν μπορείς ούτε να κρατήσεις την πένα, όχι να παίζεις ή να γράφεις μουσική»

Eric Clapton, συνθέτης -
κιθαρίστας, τραγουδιστής

«Δεν έπαιρνα ναρκωτικά για να αυξήσω την απόδοσή μου, αλλά για να καταστρέψω τα πάντα. Δεν θα μπορούσα να προκηρήσω στον αγώνα γιατί δεν μπορούσα να κάνω προπόνηση κατά τη διάρκεια της βδομάδας»

Diego Maradona,
κορυφαίος ποδοσφαιριστής

Η χρήση ουσιών διαμορφώνει στάση ζωής

Συμβολίζει έναν τρόπο ζωής με κυρίαρχο στοιχείο την ατομική φυγή από την πραγματικότητα, την παθητική, μοιρολατρική στάση για τη ζωή.

«Η χρήση σε κάνει να ζεις σθησμένος, χωρίς κανένα ενδιαφέρον, χωρίς καμία ανησυχία, χωρίς κριτική σκέψη»

Πρώην χρήστης

Δεν υπάρχουν «σκληρά» και «μαλακά» ναρκωτικά!

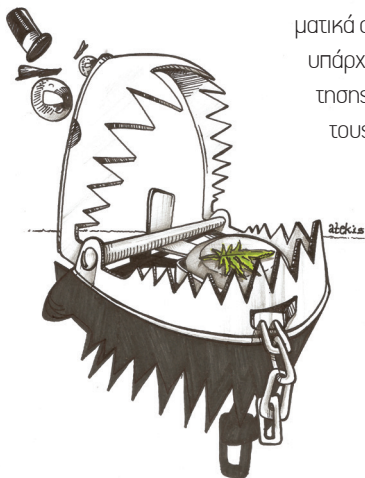
Δεν υπάρχουν «σκληρές» και «μαλακές» αιτίες που οδηγούν κάποιον στη χρήση. Όποια ουσία και αν επιλέξει κανείς, στόχος είναι να μη νιώθει στις πραγματικές τους διαστάσεις την απόγνωση, τη μοναξιά, το κενό, την ανασφάλεια. Δεν υπάρχουν «σκληρές» και «μαλακές» επιπτώσεις από τη χρήση ουσιών. Κάθε ναρκωτική ουσία, ανεξάρτητα από τον τρόπο που δρα στον οργανισμό, χρησιμοποιείται για να διαμεσολαβήσει στις σχέσεις ανάμεσα στον άνθρωπο και τους γύρω του, για να μετασχηματίσει έστω και προσωρινά την πραγματικότητα που βιώνει το άτομο.

Τα ναρκωτικά δεν είναι επικίνδυνα γιατί απλά βλάπτουν το σώμα και την υγεία. Ο άνθρωπος δεν είναι απλά ένα σύνολο από κύτταρα! Είναι επικίνδυνα γιατί αλλοιώνουν τη συνείδηση, που είναι απαραίτητη για να λειτουργεί ο κάθε άνθρωπος στην κοινωνία. Είναι επικίνδυνα γιατί πρώτα προκαλούν κοινωνικό και ψυχικό θάνατο μέσω της απόσυρσης, της αλλοίωσης των ανθρώπινων σχέσεων, της υποταγής τελικά του νέου σε κάτι έξω από τις δυνάμεις του.

Κάποιες ουσίες δε δημιουργούν σωματικό σύνδρομο στέρησης, όμως κάθε ναρκωτικό φυλακίζει το χρήστη είτε δημιουργώντας ψυχολογική εξάρτηση είτε λειτουργώντας ως υποκατάστατο ικανοποίησης ακάθαρτων, ουσιαστών αναγκών του ατόμου. Το ζήτημα της εξάρτησης από μία ουσία δεν είναι απλά η δράση της στον οργανισμό αλλά το τι συμβολίζει για το χρήστη.

Γι' αυτό άλλωστε η απεξάρτηση μπορεί να διαρκέσει χρόνια, ενώ τα σωματικά συμπτώματα έχουν υποχωρήσει σε μόλις 5-15 μέρες. Γι' αυτό υπάρχουν περιπτώσεις ανθρώπων που δίνουν τη μάχη της απεξάρτησης αλλά υποτροπιάζουν στη χρήση, παρά το ότι ο οργανισμός τους είναι καθαρός από ουσίες.

Μια σειρά εθισμοί π.χ. διαδίκτυο, τζόγος κ.λπ. αποδεικνύουν πως η εξάρτηση δεν οφείλεται στη δράση κάποιων χημικών ουσιών αλλά στις θετικές προσδοκίες του ατόμου από την επανάληψη μιας συμπεριφοράς που του δίνει πίσω κάποια ανταμοιβή π.χ. απομάκρυνση δυσάρεστων συναισθημάτων, αίσθηση ευφορίας ή υπεροχής, εκπλήρωσης επιτευγμάτων, εκτόνωσης κ.ά.

Το χασίς είναι ακίνδυνο;

Κατηγορηματικά όχι! Το χασίς είναι ναρκωτικό, με σοβαρές ψυχικές και σωματικές επιδράσεις στον άνθρωπο. Κύριο ψυχοδραστικό συστατικό της κάνναβης είναι η δέλτα-9-τετραϋδροκανναβινόλη (THC).

«...Αλλοιώνει την αντίληψη, επηρεάζει την προσοχή, την κρίση, την ικανότητα οδήγησης και χειρισμού μηχανημάτων, τη θραχυπρόθεσημνήμη, τη μάθηση και τις εκπαιδευτικές επιδόσεις. Έχει συνδεθεί με προβλήματα σχέσεων, ανεργία και έλλειψη ικανοποίησης από τη ζωή. Η χρήση της επιβαρύνει τους πνεύμονες περισσότερο από το τσιγάρο και έχει σχετιστεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, με σοβαρές ψυχιατρικές διαταραχές, όπως ψυχωσικά επεισόδια, σχιζοφρένεια και κατάθλιψη...Όσο πιο νωρίς αρχίζει η χρήση κάνναβης τόσο πιο αρνητικά είναι τα αποτελέσματα στην ψυχική υγεία και τη γνωστική ανάπτυξη...»

Επιστημονική Παρέμβαση του ΚΕΘΕΑ για την κάνναβη, 7/5/2015

- Από το 2004 έως το 2011 καταγράφηκε αύξηση 62% των επειγόντων περιστατικών που σχετίζονται με τη χρήση κάνναβης (ΕΠΙΨΥ², 2015).

Στην πλειοψηφία των χρηστών, η κάνναβη ήταν το πρώτο σκαλοπάτι για τη δοκιμή και άλλων ουσιών. Ο νέος που αναζητά κάνναβη έρχεται πιο εύκολα σε επαφή με άτομα που κάνουν χρήση και άλλων ναρκωτικών και διευκολύνεται η πρόσβασή του σε αυτά.

- Το 90% των χρηστών ξεκίνησε τη χρήση ουσιών με κάνναβη (Απολογισμός ΚΕΘΕΑ, 2018).
- Το 72% των χρηστών κάνει παράλληλη χρήση διαφορετικών ουσιών, με κοινή ουσία το χασίς σε ποσοστό 68% (EMCDDA³, 2015).

«Όσοι άρχισαν να καπνίζουν κάνναβη σε μικρότερη ηλικία, είχαν 8 μονάδες χαμηλότερο δείκτη ευφυΐας (IQ) όταν έφτασαν τα 38, αντίθετα με όσους δεν κάπνισαν ποτέ, που είχαν αύξηση μιας μονάδας όταν έφτασαν στην ίδια ηλικία.»

Madeline H. Meier et. al "Persistent cannabis users show neuropsychological decline from childhood to midlife", PNAS October 2, 2012. 109 (40) 15980

«Μελέτη βάθους 10 χρόνων σε δείγμα ατόμων ηλικίας από 14 - 24 ετών αποκάλυψε πως οι χρήστες κάνναβης κατά την εφηβεία διατρέκουν αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης ψυχωσικών συμπτωμάτων κατά την ενηλικίωση.»

Rebecca Kuepper et. al. "Continued cannabis use and risk of incidence and persistence of psychotic symptoms: 10 year follow-up cohort study", BMJ 2011;342:d738

Η κάνναβη είναι εθιστικό ναρκωτικό!

Δημιουργεί την ανάγκη για όλο και μεγαλύτερη ποσότητα ώστε να επιτευχθεί το ίδιο αποτέλεσμα. Επίσης, επειδή η THC παραμένει στον οργανισμό έως και 2 εβδομάδες, η δράση των επόμενων τσιγάρων, ακόμα και μικρών δόσεων, είναι εντονότερη (φαινόμενο αντίστροφης ανοχής). Δημιουργεί συμπτώματα στέρησης όπως άγχος, διέγερση, ευερεθιστότητα, αϋπνία, διαταραχή της όρεξης, διαταραχές ύπνου, ναυτία και καταθλιπτική διάθεση 48 ώρες μετά την τελευταία χρήση που διαρκούν από 2 - 6 μέρες (Haney et. al, 1999). Η ψυχική εξάρτηση από το χασίς είναι πολλές φορές εντονότερη σε σχέση με άλλες ουσίες, γιατί δε συνδέεται με τους φόβους του θανάτου, έτσι ο χρήστης έχει στο μυαλό του το «όποτε θέλω το κόβω».

Τσέκαρέ το...

- Από τους μαθητές της Ελλάδας που δοκιμάζουν κάνναβη, μόνο το 20% έμεινε σε απλή δοκιμή, 1-2 φορές (ΕΠΙΨΥ, 2015).
- Το 80% των νέων κάτω από 20 ετών που έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή με κάποιο θεραπευτικό πρόγραμμα ζητούν θεραπεία από την κάνναβη, ενώ 1/6 εφήβους που κάνει χρήση αναπτύσσει εξάρτηση από την κάνναβη (ΟΗΕ, 2016).
- Η κάνναβη αποτελεί τη συχνότερα αναφερόμενη ουσία χρήσης απ' όσους ξεκινούν θεραπεία απεξάρτησης για πρώτη φορά στη ζωή του (Απολογισμός ΚΕΘΕΑ, 2017).
- Ο δείκτης αίτησης θεραπείας⁴ για κάνναβη στην ΕΕ αυξήθηκε 77% την τελευταία δεκαετία (EMCCDA, 2017).
- Η κάνναβη αποτελεί κύρια ουσία χρήσης σε ποσοστό 36% (Απολογισμός ΚΕΘΕΑ, 2018).

Και τι γίνεται με τη "φαρμακευτική κάνναβη";

Δεν υπάρχει κάποιο ξεχωριστό είδος κάνναβης με φαρμακευτικές ιδιότητες. Όταν μιλούν για "φαρμακευτική κάνναβη" εννοούν το φυτό "cannabis sativa", που περιέχει ψυχοδραστικές ουσίες και από το οποίο βγαίνει το χασίς. Ο νόμος για την παραγωγή «τελικών προϊόντων φαρμακευτικής κάνναβης» που ψηφίστηκε στην Ελληνική Βουλή το 2018 δεν κάνει καμία αναφορά σε συγκεκριμένες ουσίες του φυτού, που η επιστήμη έχει ξεχωρίσει από την έρευνα, αφήνοντας ανοικτό το περιθώριο να βαφτίζονται η κάνναβη και όλα τα παράγωγά της "φάρμακα".

Κι ενώ η κάνναβη παρουσιάζεται σαν "φάρμακο" που μόνο νεκρούς δεν ανασταίνει, η επιστημονική κοινότητα δεν θεωρεί επαρκείς τις μελέτες που έχουν γίνει ως τώρα, δεν επιβεβαιώνει το ότι υπάρχουν θεραπευτικές ιδιότητες σε κάποια από τα συστατικά που περιέχει. Γι' αυτό δεν την προτείνουν ως φάρμακο πρώτης επιλογής για καμία ασθένεια!

«Δεν υπάρχει κάποια συγκεκριμένη λίστα ασθενειών που μπορούν να θεραπευθούν από βασισμένα στην κάνναβη φάρμακα...»

Ευρωπαϊκός Οργανισμός Μοριακής Βιολογίας

«Η κάνναβη δεν πληροί επί του παρόντος τα κριτήρια αποδεκτής ιατρικής χρήσης, δεν θεωρείται ασφαλής η χρήση της ακόμη και υπό ιατρική παρακολούθηση, με υψηλές πιθανότητες παρονσίας κατάχρησης...»

Υπηρεσία ελέγχου τροφίμων και φαρμάκων των ΗΠΑ

«Η συνταγογράφηση δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποτελεί θεραπεία πρώτης επιλογής. Μπορεί να εξετάζεται σε περιπτώσεις όπου η χρήση ήδη εγκεκριμένων και καθιερωμένων φαρμάκων αποδείχθηκε μη-εφικτή, ή/και μη-ανεκτή ή/και μη-αποτελεσματική για τον συγκεκριμένο ασθενή. Για λόγους ασφαλείας συνιστάται η χρήση της ελάχιστης αποτελεσματικής δόσης, για το μικρότερο δυνατό χρονικό διάστημα»

Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων

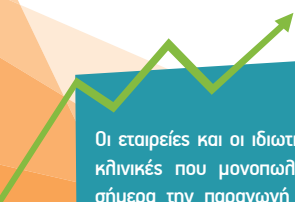
Ακόμα και αν στο μέλλον τεκμηριωθεί πως κάποιο συστατικό της κάνναβης μπορεί να αξιοποιηθεί για ιατρικούς σκοπούς, αυτό από μόνο του δεν χαρακτηρίζει το φυτό κάνναβη «φαρμακευτικό». Η επιστήμη μπορεί αν θέλει να απομονώσει αυτό το συστατικό και να το συσκευάσει σε φάρμακο που θα παράγεται με τους απαραίτητους επιστημονικούς ελέγχους και θα χορηγείται με την αναγκαία ιατρική παρακολούθηση. Υπάρχουν εδώ και πολλά χρόνια νόμοι που επιτρέπουν τέτοιες έρευνες. Μια σειρά ψυχότροπες ουσίες π.χ. οπιοειδή, βαρβιτουρικά, αμφεταμίνες κ.ά. περιέχουν κάποια συστατικά που αξιοποιούνται ήδη από την ιατρική. Κανείς όμως δε λείει ότι υπάρχει "φαρμακευτική ηρωίνη" ή όπιο. Κανείς δε λείει ότι η ηρωίνη γενικά κάνει καλό, όπως προσπαθούν να μας πείσουν για την κάνναβη!

Είναι υποκρισία να μας λένε πως νοιάζονται για την υγεία μας την ώρα που επανεμφανίζονται ασθένειες που είχαν εκλείψει όπως η ιλιρά, τα νοσοκομεία είναι διαλυμένα, τα φάρμακα και οι προληπτικές εξετάσεις συνεχώς ακριβαίνουν. Παίζουν με τον πόνο και την αγωνία χιλιάδων ασθενών με σοβαρά χρόνια νοσήματα, που έρχονται αντιμέτωποι με τις τεράστιες ελλείψεις στο σύστημα Υγείας, για να καθαρίσουν για λογαριασμό των πολυεθνικών! Μας γυρνάνε πίσω στο μεσαίωνα υποστηρίζοντας πως «ο καθένας ξέρει από μόνος του τι χρειάζεται για να θεραπευτεί», πετώντας την επιστημονική πρόοδο στα σκουπίδια!

«Φαρμακευτική κάνναβη»: κέρδη για τους καπιταλιστές, ανυπολόγιστο κόστος για τη νεολαία

- Στις πολιτείες των ΗΠΑ που έχουν νομιμοποιήσει προγράμματα ιατρικής χρήσης της κάνναβης, η ουσία εκτρέπεται στο παράνομο εμπόριο (OHE, 2015).
- Από τους μαθητές της Αμερικής που έχουν κάνει χρήση κάνναβης, το 1/3 δηλώνει πως την προμηθεύτηκε από ιατρική συνταγή που δόθηκε σε κάποιον άλλον (OHE, 2015).
- Οι έρευνες δείχνουν ότι υπάρχει αύξηση της χρήσης κάνναβης και της εκδήλωσης διαταραχών που προέρχονται από τη χρήση της ουσίας στις περιοχές των ΗΠΑ όπου λειτουργούν προγράμματα «ιατρικής» κάνναβης. (OHE, 2017).
- Τα προγράμματα ιατρικής χρήσης της κάνναβης που δεν διέπονται από επαρκές ρυθμιστικό πλαίσιο αυξάνουν τον κίνδυνο εκτροπής της κάνναβης στη μη ιατρική χρήση, καθώς η κάνναβη καθίσταται ευρύτερα διαθέσιμη, ενδεχομένως και σε χαμηλότερη τιμή και πιο ισχυρή μορφή (OHE, 2018).

Την ώρα που παρακάμπτονται μια σειρά από αναγκαίες αλλήλ κοστοβόρες επιστημονικές διαδικασίες που απαιτούνται για την παραγωγή ενός φαρμακευτικού σκευάσματος, ο Α. Ξανθός, πρώην Υπουργός Υγείας του ΣΥΡΙΖΑ, στη συζήτηση της ψήφισης του νόμου για την κάνναβη στη Βουλή δήλωσε: «Πρόκειται για μια αναδυόμενη αγορά παγκόσμια, με τεράστιο επενδυτικό ενδιαφέρον». Αυτή την πρόταση επί της αρχής στήριξε και η Νέα Δημοκρατία, παρά τις επιμέρους διαφωνίες της σε σημεία του νομοσχεδίου. Η βιασύνη για την ψήφιση του νόμου δε δικαιολογούνταν από τα επιστημονικά δεδομένα αλλήλ από τις ανάγκες των μονοπωλίων για περισσότερα κέρδη!

Οι εταιρείες και οι ιδιωτικές κλινικές που μονοπωλούν σήμερα την παραγωγή και διάθεση κάνναβης είναι από τις πιο κερδοφόρες στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης.

Η παγκόσμια αγορά της λεγόμενης «ιατρικής» κάνναβης το 2015 άγγιξε τα 11,4 δισ. δολάρια και το 2025 αναμένεται να φτάσει τα 55,8 δισ. δολάρια.

Μόνο στην Ευρώπη, η κάνναβη αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μερίδιο (38%) της λιανικής αγοράς παράνομων ουσιών, με αξία η οποία εκτιμάται μέχρι και 12,9 δισ. ευρώ το χρόνο.

Εκατοντάδες επιχειρήσεις σήμερα σε όλη την Ελλάδα, από super market μέχρι αυτόματους πωλητές, έχουν άδεια για να πωλούν στα ράφια τους προϊόντα κάνναβης, ενώ σε πολλά μαγαζιά δίνονται και οδηγίες χρήσης για καλύτερο ευφορικό αποτέλεσμα! Παράλληλα, ασκούνται πιέσεις για να μειωθούν οι περιορισμοί στην περιεκτικότητα των σκευασμάτων σε ΤΗC!

.....

«Ταράγοντες όπως η διαθεσιμότητα, η προσβασιμότητα και η κοινωνική αποδοχή μιας ουσίας αυξάνουν την κατανάλωσή της»

Επιστημονική Παρέμβαση του ΚΕΘΕΑ για την κάνναβη, 7/5/2015

.....

Καλλιιεργούν τον συμβιβασμό με τη χρήση!

Αθλώνουν την κάνναβη με στόχο την πλήρη νομιμοποίησή της! Άλλωστε, σε χώρες που πρώτα νομιμοποιήθηκε η ιατρική χρήση της κάνναβης, π.χ. Καναδάς, το επόμενο βήμα ήταν η απελευθέρωσή της και για "ψυχαγωγική" χρήση! Δεν είναι τυχαίο που ταυτόχρονα με την ψήφιση του νόμου για τη "φαρμακευτική" κάνναβη, τα κόμματα που τάσσονται υπέρ της νομιμοποίησης των ναρκωτικών (ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, ΠΟΤΑΜΙ) άνοιξαν την συζήτηση για την νομιμοποίηση παντός είδους χρήσης της κάνναβης με ημερίδες, τοποθετήσεις και συνεντεύξεις βουλευτών τους.

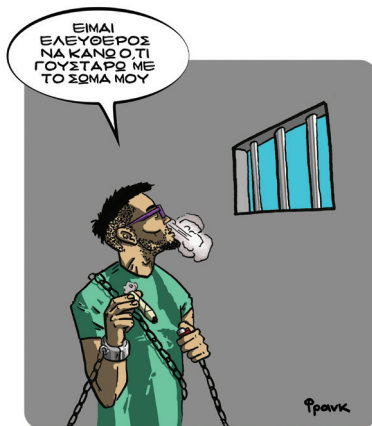
Αυτή τη θέση εκφράζουν και στελέχη της ΝΔ, όπως π.χ. ο Κώστας Μπακογιάννης. Άλλωστε, η ΝΔ ήταν που έδωσε την άδεια για το πρώτο ναρκωφεστιβάλ στον Δήμο Αθηναίων το 2005, που ως κυβέρνηση ενίσχυσε τον διαχωρισμό σε «μαλακά - σκληρά» ναρκωτικά και μείωσε τις ποινές για την καλλιέργεια κάνναβης.

Το ίδιο ακριβώς προσπαθούν να κάνουν και με την συνεχή προβολή της κάνναβης ως εναλλακτική πρώτη ύλη. Να μειώσουν τα αντανάκλαστικά της νεολαίας, να ξεχάσουμε τι πραγματικά είναι!

Τα προγράμματα «ιατρικής» κάνναβης που διέπονται από ένα κακό ρυθμιστικό πλαίσιο και η απορρέουσα αντίληψη περί περιορισμένης επικινδυνότητας της ουσίας, μπορεί να έχουν συμβάλει στη νομιμοποίηση της μη ιατρικής χρήσης της κάνναβης σε ορισμένες χώρες (ΟΗΕ, 2018).

«Ο καθένας είναι ελεύθερος να κάνει ό,τι θέλει στον εαυτό του»

Για να μπορέσει ένας άνθρωπος να είναι ελεύθερος να παίρνει αποφάσεις θα πρέπει η κοινωνία να του προσφέρει και εναλλακτικές επιλογές. Στον καπιταλισμό τα όνειρα και η ελευθερία των νέων συντρίβονται από την ανεργία, την εργασιακή περιπλάνηση, τους μισθούς πείνας, τους πολέμους. Ως μόνη αλήθεια παρουσιάζονται η εκμετάλλευση, η υποταγή και ο ανταγωνισμός. Και αφού ο καπιταλισμός στερεί πρώτα κάθε ουσιαστική ελευθερία, κάθε δικαίωμα, εμφανίζει τη χρήση ναρκωτικών σαν «ελεύθερη επιλογή»!

Ελευθερία δεν είναι το να μη με δεσμεύει καμία ανάγκη, κανένας κανόνας, κανένας στόχος. Δεν είναι μια φανταστική ανεξαρτησία από τους νόμους της φύσης και της κοινωνίας. Κανείς δε ζει μόνος, ανεξάρτητος από άλλους ανθρώπους ώστε να μην επηρεάζονται από τη στάση του. Κανείς δεν περισσεύει από την κοινωνία ώστε να μπορεί να αποσυρθεί χωρίς να δημιουργήσει πρόβλημα σε αυτή και στον ίδιο του τον εαυτό.

Ελευθερία θέλησης είναι η ικανότητα να μπορούμε να έχουμε πρόβλεψη, κρίση, να αποφασίζουμε με βάση τη γνώση της πραγματικότητας. Πραγματικά ελεύθερος είναι ο άνθρωπος που ανήκει στο κοινωνικό σύνολο και μπορεί με τη δράση του, σχεδιασμένα και συντονισμένα μαζί με άλλους, να διαμορφώνουν και να αλλάζουν την κοινωνική πραγματικότητα ανάλογα με τις ανάγκες τους. Είναι ο άνθρωπος που έχει ισότιμες σχέσεις με τους γύρω του, επικοινωνεί, μοιράζεται, δημιουργεί.

Η χρήση ουσιών είναι σκλαβιά!

Γιατί ο νέος δε βλέπει καθαρά ούτε τον εαυτό του ούτε την πραγματικότητα! Εξάρτηση ως τρόπος ζωής σημαίνει απώλεια κάθε ελευθερίας ακόμα και του νοήματος της αναζήτησής της. Σημαίνει υποταγή στην ουσία.

«Αν νομιμοποιηθούν τα ναρκωτικά θα μειωθεί η χρήση»

Τα παραδείγματα των χωρών που το έχουν ήδη κάνει μιθούν από μόνα τους!

ΟΛΛΑΝΔΙΑ:

- Από την αποποινικοποίηση μέχρι το 2011 παρατηρήθηκε αύξηση της χρήσης όλων των ναρκωτικών ουσιών κατά 44% και της κάνναβης κατά 250%, με το 30% των Ολλανδών να κάνει χρήση χασίς σε καθημερινή βάση (Eurobarometer⁵, 2011).
- Πάνω από 500.000 νέοι κάνουν χρήση συνθετικών χαπιών καθημερινά (ESPAD⁶, 2015).
- Η Ολλανδία έχει παίξει καθοριστικό ρόλο στην παρασκευή και διανομή MDMA (έκσταση) και αμφεταμίνης (OHE, 2017).
- Ο δείκτης αίτησης θεραπείας για κάνναβη αυξήθηκε από το 2006 έως το 2016 κατά 88% (EMCCDA, 2018).

ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΕ:

- Αύξηση της χρήσης και εξάρτησης σημειώνεται σε όλες τις χώρες που έχουν προχωρήσει σε μερική ή πλήρη νομιμοποίηση όπως Πορτογαλία, Τσεχία, Γαλλία, Βέλγιο, Ελβετία, Ισπανία (INCB⁷, 2015).
- Στην ΕΕ παρά τις πολιτικές αποποινικοποίησης, για τρίτη συνεχόμενη χρονιά αυξάνονται οι θάνατοι από υπερβολική δόση ηρωίνης (OHE, 2017).
- Στην Ευρώπη 17,1 εκατομμύρια μαθητές έχουν κάνει χρήση κάνναβης. Περισσότεροι από 93 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν δοκιμάσει παράνομα ναρκωτικά τουλάχιστον μία φορά στη ζωή τους (OHE, 2017).

Το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα είναι που γεννά την εκμετάλλευση, την ανεργία, τη σχολική διαρροή, τον κοινωνικό-ταξικό αποκλεισμό, την οικονομική και πολιτιστική φτώχεια, την έλλειψη ελευθερίας, την απουσία νοήματος. Όλες δηλαδή τις αιτίες που οδηγούν κάποιον στη χρήση. Η νομιμοποίηση όχι μόνο δεν ακουμπά τις αιτίες, αλλά αντίθετα εξασφαλίζει μεγαλύτερη διαθεσιμότητα, ευκολότερη πρόσβαση και κοινωνική αποδοχή. Επιπλέον, δηλαδή, παράγοντες για να αυξηθεί η χρήση!

Μας λένε ότι...

● ● ● «Η νομιμοποίηση χτυπά τους εμπόρους ναρκωτικών»

Η παράνομη αγορά ναρκωτικών είναι δεμένη με την καπιταλιστική οικονομία. Μ' όλη αυτή την αγορά συνδέονται δίκτυα χρηματιστηριακών, φοροτεχνικών, νομικών εταιρειών, μηχανισμών του οργανωμένου εγκλήματος. Άλλωστε και το εμπόριο όπλων, ποτών, τσιγάρων νόμιμο είναι αλλά τα μεγάλα κέρδη πηγάζουν από την παράνομη αγορά. Ιστορικά έχει αποδειχθεί πως αν μειωθούν τα κέρδη των εμπόρων από τη νομιμοποίηση μιας ουσίας, βγάζουν αμέσως στην αγορά μία καινούρια, όπως η μεθαμφεταμίνη προωθήθηκε μετά τη νομιμοποίηση της κοκαΐνης.

- Το Άμστερνταμ αυτή τη στιγμή αποτελεί κέντρο διεθνούς εμπορίου ναρκωτικών και από τις πρώτες σε εγκληματικότητα πόλεις στον κόσμο. Η νομιμοποίηση όχι μόνο δεν περιορίσε το παράνομο εμπόριο. Αντίθετα, το 69% των περιστατικών που δικάζονται αφορά εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών (INCB, 2011).
- Η ΕΕ παρά τη νομιμοποίηση σε πολλές χώρες της, παραμένει ο κύριος διάδρομος διακίνησης παράνομων ουσιών (ΟΗΕ, 2016), ενώ εμφανίζεται τα μεγαλύτερα σε ποσοστά κέρδη από το εμπόριο ναρκωτικών παγκοσμίως (ΟΗΕ, 2017).
- Κάθε εβδομάδα και μια νέα ουσία κάνει την εμφάνισή της στις πιάτσες της Ευρώπης (EMCCDA, 2018).

Μας λένε ότι...

● ● ● «Η νομιμοποίηση θα φέρει χρήματα στο κράτος!»

Τα αστικά κόμματα μιλούν για οικονομικά οφέλη από τη νομιμοποίηση των ναρκωτικών που θα δώσουν ώθηση στην οικονομία, θα ανοίξουν θέσεις εργασίας κ.ά. Με θράσος δηλαδή μας λένε να τους χαρίσουμε το μυαλό και τη ζωή μας για την καπιταλιστική ανάπτυξη! Κι εμείς με φτηνά χέρια και κοιμισμένα μυαλά! Το σύστημά τους είναι τόσο σάπιο, που μας πουλάει το θάνατό μας και μας δελεάζει με ένα ξεροκόμματο δουλειάς! Που δεν έχει πρόβλημα να μετατραπεί σε ναρκέμπορα και να υποτάξει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια στις ανάγκες για μεγαλύτερα φορολογικά έσοδα για τους καπιταλιστές!

«Χρήση και εξάρτηση πάντα θα υπάρχουν

Μπορούμε μόνο να διαχειριστούμε το πρόβλημα»

Η χρήση και η εξάρτηση είναι γέννημα θρέμμα του καπιταλιστικού συστήματος και οξύνονται σε περιόδους που φανερώνεται έντονα η βαρβαρότητά του. Δεν θα ήταν όμως ίδια τα ποσοστά εξαρτημένων αν υπήρχαν οι κατάλληλα διαμορφωμένες και στελεχωμένες δομές πρόληψης, θεραπείας και επανένταξης. Δεν θα ήταν ίδια η κατάσταση αν η κυρίαρχη λογική ήταν η μείωση της ζήτησης ναρκωτικών και όχι η "μείωση της βλάβης" που αυτά προκαλούν στα κρατικά ταμεία. Η χώρα μας έχει από τα χαμηλότερα ποσοστά χρήσης και εξάρτησης πανευρωπαϊκά. Παρ' όλα αυτά, αντί η πολιτική απέναντι στα ναρκωτικά να εστιάζει στην πρόληψη και τη θεραπεία, μια σειρά πολιτικές έχουν οδηγήσει στη συμφιλίωση της νεολαίας με την ύπαρξη και χρήση ουσιών.

Η αντιεπιστημονική αντίληψη που αντιμετωπίζει τον χρήστη σαν "μόνιμα άρρωστο", και μάλιστα με ασθένεια που "την προκάλεσε ο ίδιος στον εαυτό του", είναι η βάση που οδήγησε όλα αυτά τα χρόνια στην υποβάθμιση των κέντρων πρόληψης, των προγραμμάτων έγκαιρης παρέμβασης⁸, των στεγνών θεραπευτικών προγραμμάτων και την προώθηση των υποκαταστάτων⁹. Τα αποτελέσματα των προγραμμάτων υποκατάστασης ως τώρα είναι να αυξάνονται συνεχώς οι εξαρτημένοι από τα υποκατάστατα, να δημιουργούνται νέες πιάτσες και οι ουσίες να εκτρέπονται στη μούρη αγορά. Την ίδια ώρα μια σειρά προγράμματα μείωσης βλάβης που αφορούν τη φροντίδα των χρηστών και την κινητοποίησή τους για θεραπεία, π.χ. street work¹⁰, στέκια άμεσης πρόσβασης¹¹, συνεχώς υποβαθμίζονται.

Αυτή η εγκληματική πολιτική συμπληρώθηκε με την ίδρυση των "χώρων ελεγχόμενης χρήσης" ναρκωτικών (shooting rooms) όπου ο χρήστης φέρνει τη δόση του και την παίρνει, μακριά από τα μάτια του κόσμου, με εποπτεία γιατρού! Οι χρήστες δηλαδή, αντιμετωπίζονται ως "ξοφλημένοι" και τους στερείται κάθε κίνητρο και δυνατότητα για θεραπεία! Έτσι, νομιμοποιείται ουσιαστικά η χρήση και το εμπόριο ναρκωτικών, το κράτος αποποιείται την ευθύνη του για θεραπεία και επανένταξη αληθιά και το κεφάλαιο μπορεί να επενδύει ανενόχλητο χωρίς οι εξαρτημένοι να χαλάνε τη "μόστρα" των πώληων. Αυτό το απάνθρωπο μέτρο στηρίζεται απ' όλα τα αστικά κόμματα, δηλαδή τη ΝΔ, τον ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΙΝΑΛ, τη ναζιστική Χρυσή Αυγή και το ΜέΡΑ25, με τη ΝΔ να ανοίγει πρώτη τον δρόμο της προώθησής του εδώ και μια δεκαετία.

Δε στεκόμαστε απαθείς μπροστά στη χρήση ουσιών!

Δε βλέπουμε κανέναν άνθρωπο που κάνει χρήση σαν «παράσιτο». Δε συμβιβάζομαστε με τη λογική «*as κάνει χρήση, αρκεί να μη με ενοχλεί*». Η συγκάλυψη του προβλήματος ή η απομόνωση κάνουν τα πράγματα χειρότερα. Βοηθεί η στήριξη, η ειλικρίνεια. Μας ενοχλεί να ξέρουμε πως ένας φίλος ή συμμαθητής μας είναι παγιδευμένος σε μια φυλακή που του έχουν στήσει. Θέλουμε να το αναγνωρίσει. Θέλουμε να είναι δίπλα μας, εκεί που ονειρευόμαστε, εκεί που ελπίζουμε, εκεί που παλεύουμε για το μέλλον μας.

Όλοι μπορούν να σταματήσουν τη χρήση ναρκωτικών, ακόμα και όσοι βρίσκονται στο στάδιο της εξάρτησης. Δεν υπάρχουν χαμένες περιπτώσεις. Οι εκατοντάδες περιπτώσεις νέων που αποφοιτούν κάθε χρόνο από στεγνά θεραπευτικά προγράμματα το επιβεβαιώνουν. Όσο πιο έγκαιρα κατανοηθεί το πρόβλημα, εκεί που ένας νέος ακόμα πειραματίζεται με τη χρήση, τόσο πιο εύκολη θα είναι η απομάκρυνσή του από τις ουσίες και για τον ίδιο και για το περιβάλλον του.

**Δε φτάνει μόνο να ξέρουμε για τις επιπτώσεις
και τον ρόλο των ναρκωτικών.**

**Χρειάζεται και να παλεύουμε ενάντια στις αιτίες που γεν-
νούν τη χρήση και την εξάρτηση! Ενάντια δηλαδή στο ίδιο
το καπιταλιστικό σύστημα!**

Παλεύουμε για μια κοινωνία ελεύθερη από ναρκωτικά και όχι με ελεύθερα τα ναρκωτικά!

Θέλουμε μια ζωή με χαρές, λύπες, συγκίνηση, θυμό, όπου μέσα από τις εμπειρίες μας θα διδασκόμαστε, θα γινόμαστε πιο δυνατές προσωπικότητες.

Μια ζωή όπου ο καθένας μας θα μπορεί να γνωρίζει τις αξίες της συλλογικότητας, να καλύπτει το ενδιαφέροντά του ελεύθερα, χωρίς ταξικούς και κοινωνικούς αποκλεισμούς, χωρίς να χρειάζεται να είναι «ταλέντο» για να ασχοληθεί με τον αθλητισμό και τον πολιτισμό.

Θέλουμε μια πραγματική ζωή, που θα τη φτιάχνουμε εμείς και δεν θα έχουμε ανάγκη καμία ουσία! Μια ζωή με αξίες, στόχους, αξιοπρέπεια!

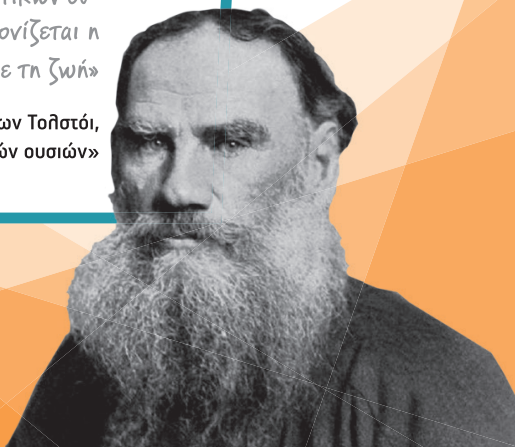

«Τα ναρκωτικά είναι καλά για να φύγεις από την πραγματικότητα, ενώ η πραγματικότητα είναι τόσο πλούσια, ώστε δεν αξίζει να την αποφύγεις!»

Charlie Chaplin - κορυφαίος ηθοποιός, σκηνοθέτης, συνθέτης του παγκόσμιου κινηματογράφου

«Αυτό ακριβώς είναι που συμβαίνει και σε μια ανθρώπινη ζωή εξαιτίας της χρήσης ναρκωτικών ουσιών. Σ' αυτή την περίπτωση δεν εναρμονίζεται η ζωή με τη συνείδηση, αλλά η συνείδηση με τη ζωή»

Λέων Τολστόι,
«Γιατί οι άνθρωποι κάνουν χρήση ναρκωτικών ουσιών»

Στο σοσιαλισμό η χρήση ουσιών ως μέσο φυγής γίνεται περιττή!

Η κοινωνία που θα εξαλείψει τα ναρκωτικά είναι η σοσιαλιστική - κομμουνιστική, που έχει στο επίκεντρό της τον άνθρωπο και τις ανάγκες του και όχι το κέρδος. Που διαμορφώνει προσωπικότητες με αξίες όπως η συλλογικότητα, η συνεργασία, η αξιοπρέπεια. Που εξασφαλίζει κοινωνικά δικαιώματα στη δουλειά, την κατοικία, την υγεία, τη μόρφωση, που δίνει ουσιαστικό περιεχόμενο στον ελεύθερο χρόνο.

Η οικοδόμηση του σοσιαλισμού στην Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών (1917-1991) έληξε μια σειρά από προβλήματα, πραγματοποιώντας τεράστια βήματα στην άνοδο του επιπέδου της λαϊκής ευημερίας. Στηριγμένη στην επιστήμη του μαρξισμού - λενινισμού, έβαλε τα θεμέλια για τη διαμόρφωση του νέου ανθρώπου. Για να μπορεί ο κάθε άνθρωπος, ενταγμένος στο κοινωνικό σύνολο να είναι πρωταγωνιστής, να συμμετέχει ενεργά στη διαμόρφωση της νέας κοινωνίας, της νέας εξουσίας, να μπορεί να αναπτύσσει ολόπλευρα την προσωπικότητά του. Δεν είναι τυχαίο ότι στην ΕΣΣΔ, παρά τα προβλήματα που υπήρχαν, η χρήση ναρκωτικών άγγιζε το 0% ! (0.07%, Έκθεση ΟΗΕ, 1990).

Στη σοσιαλιστική κοινωνία:

Η εργασία αποκτά άλλο περιεχόμενο, αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνικής προσφοράς.

Η μόρφωση δε στηρίζεται στην απόκτηση αποσπασματικών γνώσεων, αλλά στην ικανότητα του ανθρώπου να ανακαλύπτει την αντικειμενική πραγματικότητα.

Ο αθλητισμός και ο πολιτισμός γίνονται συστατικά στοιχεία του ελεύθερου χρόνου και αναπόσπαστο κομμάτι της προσωπικότητας.

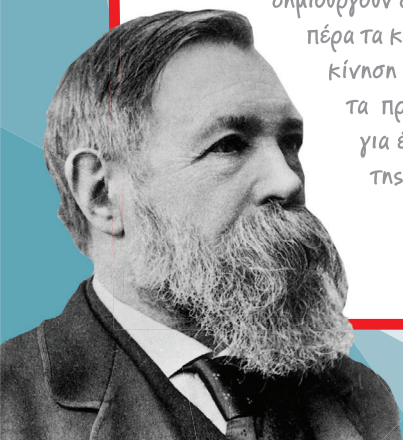
Ο άνθρωπος μπορεί να είναι πραγματικά ελεύθερος, να δημιουργεί, να εξελίσσεται, να έχει ισάτιμες σχέσεις με τους γύρω του. Δε νιώθει απομόνωση, κενό, ανασφάλεια, άγχος και αγωνία για την επιβίωση. Ζει την πραγματικότητα και θέλει να τη βελτιώσει προς όφελός του.

Ο σοσιαλισμός-κομμουνισμός, η κοινωνία για την οποία παλεύουν το ΚΚΕ και η ΚΝΕ είναι η κοινωνία της πραγματικής ελευθερίας, απαλλαγμένη από εκμετάλλευση και καταναγκασμούς

«Από τη στιγμή που η κοινωνία θα πάρει στην κατοχή της τα μέσα παραγωγής, παραμερίζεται η εμπορευματική παραγωγή, συνεπώς η κυριαρχία του προϊόντος πάνω στους παραγωγούς. Η αναρχία που επικρατούσε στην κοινωνική παραγωγή αντικαθίσταται από τη σχεδιοποιημένη, συνειδητή οργάνωση της παραγωγής. Ο αγώνας για την αυτοσυντήρηση σταματά. Έτσι, για πρώτη φορά στην ιστορία ο άνθρωπος θα ξεκόψει οριστικά από το ζωικό βασίλειο και θα περάσει από τις κτηνώδεις συνθήκες ύπαρξης, σε πραγματικά ανθρώπινες συνθήκες.

Το σύνολο των συνθηκών της ζωής που περιβάλλουν τους ανθρώπους και που ως τώρα κυριαρχούσαν επάνω τους, υποτάσσονται τώρα στην εξουσία τους και στον έλεγχό τους και για πρώτη φορά οι άνθρωποι γίνονται συνειδητά και πραγματικοί κύριοι της φύσης και συνάμα γίνονται κύριοι της ίδιας τους της κοινωνικότητας. Μόνο από δω και πέρα οι άνθρωποι θα δημιουργούν συνειδητά την ιστορία τους, μόνο από δω και πέρα τα κοινωνικά ελατήρια που οι ίδιοι θα βάζουν σε κίνηση θα φέρνουν σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Θα πρόκειται για ένα άλμα της ανθρωπότητας από το βασίλειο της ανάγκης στο βασίλειο της ελευθερίας.»

Φρίντριχ Ένγκελς, Αντι- Ντύρινγκ

Παραπομπές

1. Διεθνής Επιτροπή του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τον έλεγχο των ναρκωτικών
2. ΕΠΙΨΥ: Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Ψυχικής Υγείας
3. EMCDDA: European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction
4. Δείκτης αίτησης θεραπείας (ΔΑΘ) : Καταγραφή των χαρακτηριστικών των χρηστών που ζητούν θεραπευτική βοήθεια από τα θεραπευτικά προγράμματα μιας χώρας κάθε χρόνο.
5. Eurobarometer: Κέντρο ερευνών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
6. ESPAD: European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs
7. INCB: International Narcotics Control Board
8. Έγκαιρη παρέμβαση: απευθύνεται σε ομάδες που διατρέχουν υψηλό κίνδυνο να εμπλακούν με τη χρήση και την παραβατικότητα ή σε νέους που πειραματίζονται με τις ουσίες αλλά δεν έχουν ακόμα αναπτύξει εξάρτηση από αυτές.
9. Υποκατάστατα οπιοειδών: άλλες εξαρτησιογόνες ουσίες που παράγονται κι αυτές από το όπιο π.χ. μεθαδόνη, βουπρενορφίνη, αλλά εμποδίζουν τη δράση ή τα στερεοτικά συμπτώματα της ηρώνης.
10. Street Work: προγράμματα προσέγγισης χρηστών στις πιότσες, με στόχο την παροχή ιατρικής, ψυχολογικής φροντίδας, την προαγωγή της υγείας για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την κινητοποίησή τους για ένταξη σε θεραπεία.
11. Στέκια άμεσης πρόσβασης: χώροι όπου απαγορεύεται η χρήση ουσιών και δίνουν τη δυνατότητα στους χρήστες να παραμένουν μεγάλο διάστημα της μέρας μακριά από την πιότσα, λαμβάνοντας κάθε είδους φροντίδα που χρειάζονται (ιατρική, ψυχολογική, σίτιση, ιματισμό κ.λπ.) και να συνδέονται με θεραπευτικά προγράμματα.

**Επιτροπή κατά των
ναρκωτικών του ΚΣ της**

web: www.kne.gr // e-mail: kne@kne.gr